

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Diplomová práce

„Umění není pravda, ale lež, která umožňuje poznat pravdu“
Pablo Picasso

OÁZA

BcA. Jitka Ticháčková

Plzeň 2018

Západočeská univerzita v Plzni
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara

Katedra designu

Studijní program Design
Studijní obor Design kovu a šperku

Diplomová práce

„Umění není pravda, ale lež, která umožňuje poznat pravdu“
- Pablo Picasso -

OÁZA

BcA. Jitka Ticháčková

Vedoucí práce: doc. M. A. Petr Vogel
Katedra designu
Fakulta designu a umění Ladislava Sutnara
Západočeské univerzity v Plzni

Plzeň 2018

PROHLÁŠENÍ

Prohlašuji, že jsem práci zpracovala samostatně a použila jen uvedených pramenů a literatury.

Plzeň, duben 2018

.....

podpis autora

PODĚKOVÁNÍ

Velké díky patří vedoucímu diplomové práce doc. M.A. Petru Vogelovi, za důležitá slova po celou dobu studia a samozřejmě také Mgr. Miroslavě Veselé, která je nám kdykoliv oporou, a to nejen po stránce řemeslné. Děkuji také svým přátelům, avšak největší poděkování si rozhodně zaslouží rodiče, bez kterých by nebylo nic.

OBSAH

1. MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE	6
2. TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE	11
3. PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY	12
4. TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA, POPIS DÍLA	15
5. PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR	16
6. SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ	17
A) Knižní a periodická literatura	17
B) Internetové zdroje	17
7. RESUMÉ	18
8. SEZNAM PŘÍLOH	20

MÉ DOSAVADNÍ DÍLO V KONTEXTU SPECIALIZACE

KNIHA

Magisterskému studiu v ateliéru Kovu a šperku předcházelo bakalářské studium v ateliéru Kniha a tvarování papíru. Byly to krásné 3 roky, kterými nás provedla MgA. Mgr. Petra Soukupová. Ke studiu mě přivedl hlavně zájem o práci s papírem a také možnost vyzkoušet si, jaké jsou jeho nejzazší možnosti při zpracování do média knihy. Vnímám ji jako objekt a právě posun z tradičního pojetí knihy do roviny objektu byl cíl, ke kterému jsem směřovala.

Kniha je předmětem velmi osobním, obzvláště po dobu, kdy s ní prožíváme napínavý příběh. K tomu neodmyslitelně patří také samotné dotýkání se jemných stran, kdy s každým otočením získáváme nová slova, věty, příběhy, prožitky...

Právě tento fakt mne dovedl k touze zkoumání objektu v rovině osobního předmětu. Důležitým momentem je proto pro mě komunikace díla s divákem, ať už přímo nebo nepřímo. Interakci s člověkem považuji za smysl obsahu díla, a proto je pro mě nedílnou součástí konceptů. V následujících větách představím 2 práce vzniklé během bakalářského studia, které považuji za důležité.

POVRCH/PODSTATA

Podstatou knihy je příběh. To, co se skrývá pod povrchem, je často hlavní podstatou. Má kniha je na první pohled bílá/prázdná. Až díky pigmentu se objeví ukrytý text, a tím se objeví podstata knihy. **(příloha 1–3)**

DECH (bakalářská práce)

Svou bakalářskou práci na téma Kniha – Objekt jsem zpracovala na mnou zvolené podtéma, kterým byl Dech. Vybrala jsem si ho, protože je v přímém spojení s životem. Pracovala jsem hlavně s myšlenkou propojení dechu a lidských pocitů. Prožívání pocitů/emocí se často projeví hlavně díky dechu, který nedokážeme oklamat. Vše ostatní zvládneme obratně skrýt naší mimikou.

Vytvořila jsem knihu s autorskými texty vystihující mé osobní propojení dechu s emocemi a následné zrcadlení do změn rytmiky dechu. Touto cestou jsem chtěla divákovi vytvořit atmosféru vnímání emocí a důležitost jejich uvědomování, nepotlačování a zároveň jejich ovládnutí.

Při zpracování objektů byla pro mne důležitá přímá návaznost na lidské tělo. Proto jsem vytvořila sadu 7 šperků, abych podpořila spojení objektu s člověkem. Při jejich zpracování jsem chtěla zachytit hlavně křehkost, pohyb, rytmiku i nevyzpytatelnost dechu a emocí. (příloha 4–10)

ŠPERK

Příchodem do ateliéru Kovu a šperku doc. M.A. Petra Vogela jsem objevila truhlu s pokladem. A to pokladem, který nemůže člověk najít, pokud mu někdo neukáže cestu. Tu nám rozhodně doc. M.A. Petr Vogel najít pomáhá. Je to často cesta „potu a krve“, plná slz, a to proto, že musí být upřímná.

„Když najdeš cestu bez překážek, určitě nevede nikam.“ – N. Clark –

Hledání, nacházení, hledání, nacházení, ztrácení, pláč, hledání, nacházení a zase hledání. Myslím, že to jsou ty nejhezčí a zároveň nejhorší pocity při cestě k nalezení řešení zadaných témat.

SYMBOL

Prvním tématem, které jsem měla možnost zpracovávat, byl SYMBOL. Toto tajemné slovo v sobě skrývá tolik různých možností, jak k němu přistoupit, že nebylo snadné rozluštit, jaká cesta je to správná. Uznávám, že jsem se trochu zamotala do svých komplikovaných myšlenek. Naštěstí mi u jedné z nich doc. M.A. Petr Vogel upozornil, že to jsem já, jen tam mne vidí. Byla to cesta TICHÁ. Jazyk symbolů je tichý, ale přesto jasný a srozumitelný. Ticho má mnoho podob. Může hladit, může trápit, může být laskavé, někdy ale i děsivé... Moje ticho je hlavně důležité. Nachází se v něm klid, harmonie, rovnováha, síla i odvaha. To vše nacházím pod vodou. Když se ponořím do vody, zvuky se mění, mysl je jasnější, přichází klid, tělo cítí svobodu a nadnáší ho pocit jistoty a bezpečí. V krátkém okamžiku se nacházíme na své vlastní planetě, ve světě plném ticha.

Při hledání tvarů, který by se dokázal přiblížit všem mým pocitům, které jsou plné neopakovatelnosti a jedinečnosti, jsem si uvědomila, že to nedokážu a ani snad nemohu vytvořit jen já sama, bez vody samotné. Chtěla jsem, aby tvary objektů byly během svého vzniku v kontaktu s vodou. Dostala jsem se tak k principu vzniku perly. Ta postupně roste nabalováním od malého zrnka písku, v tichu uvnitř lastury pod hladinou vody. Toto bylo přesně to, čeho jsem chtěla docílit.

Využila jsem principu vrstvení a jako materiál pro vznik výsledných tvarů jsem použila roztavený vosk. Tvary vznikaly při namáčení v horkém vosku střídavě s chladnou vodou. Na mastném povrchu objektů z vosku ulpívaly kapičky, které se následným rychlým ponořením do rozžhaveného vosku zapouzdřily. Tímto procesem vznikly organické tvary, které splňovaly mou představu – dostatečně oblé, aby byly příjemné na dotek a zároveň dynamické, působící dojmem růstu a svobody.

Voskové objekty jsem následně připravila pro odlití do stříbra, aby byly na dotek chladné, jako je voda, zároveň se však postupně v dlani zahřály a byly víc a víc příjemné, čímž nám dovolily si na ticho vzpomenout uvnitř sebe. **(příloha 11–13)**

DECH

Další z témat, které jsem měla možnost zpracovávat, byl DECH. Toto téma vyžadovalo plné zapojení sebe samotné. Prošla jsem si během vývoje práce osobními stavy mysli, duše i těla, které bych přála každému. Je to krásné, začít návratem na samotný počátek své cesty k nadechnutí „umění“. Myslím, že jsem právě v ty momenty začala nacházet svou životní cestu.

Bylo tomu tak při příchodu na střední školu, kdy jsem byla najednou v prostředí, kterému jsem nerozuměla a nevěděla jsem, zda je to opravdu má správná cesta. Moment, který vše změnil, se stal při návštěvě Galerie města Plzně v roce 2006 na výstavě Jiřího Kornatovského s názvem Meditace kresbou. Jeho obrovské kresby fluidních tvarů s názvy jako jsou např. „Odnikud nikam“, „Zapomeň na všechno“ nebo „Meditace modlitba“, byly pro mne něčím neuvěřitelným. **(příloha 14, 15)** Stála jsem před obrazem, který mne zcela pohltil a já si přála jediné – stát se součástí té nádherné kresby. Proplétat se mezi jednotlivými tahy černým uhlím a prostě jen být a dýchat.

Tento pocit jsem chtěla prožít. Proto jsem se inspirovala umělkyní Heather Hansen, která tvoří kresby na zemi a prožívá tak rituál s tancem a kresbou. Doslova se svým tělem kreslí při tanci. **(příloha 16, 17)** Tento styl kresby jsem si vyzkoušela a zjistila tak o sobě víc, než jsem sama tušila. Byl to neopakovatelný zážitek.

Postupně pro mne nebylo samotné kreslení to podstatné. Ze země jsem se pomalu dostávala výš a kresba tak přešla plynule v tanec. V tanec s partnerem, kterého jsem doposud neznala – byla jím energie kolem mě, ve mě, a to vše se krásně propojilo. Právě tuto energii jsem se pokusila zachytit do šperků, které tak

symbolizovaly mou osobní energii dechu. Použila jsem jemný ocelový drátek a úzké také ocelové trubičky. Celou práci jsem nazvala Zvláštní chvíle. (příloha 18–20)

<i>vnímat čas</i>	<i>tápavě jít</i>
<i>a prostor kolem sebe</i>	<i>a hledat světlo</i>
<i>jen sebe</i>	<i>to světlo</i>
<i>a hladit vzduch</i>	<i>co dokáže tě vést</i>
<i>vzduch hladký</i>	<i>ale neodnést</i>
<i>dotýkat se dechu</i>	<i>když nejsi připraven</i>
<i>v momentu být</i>	<i>jít tam</i>
<i>být a nebýt</i>	<i>kam máš</i>
<i>si jist</i>	<i>když potřebuješ...</i>
<i>že jsi a budeš</i>	

VZTAH

Vztah je slovo, které v sobě nese tolik významů, že bylo dalším opravdu silným a těžkým tématem. Jistě nemusím dlouze vysvětlovat, proč jsem toto téma opět zpracovávala v osobní rovině. Jinak to bohužel (nebo bohudík) neumím. Proto jsem si vybrala to nejtěžší téma, jaké jsem mohla, a bylo jím Srdce. Mému výběru předcházelo přečtení úryvku v knize od Anny Pleštilové – Ovoce Čok, který doslovně vystihoval mé tehdejší pocity z lidských citů.

Některým lidem chybí srdce. Prvním příznakem bývá, že vychladají. Až jsou nakonec mrtvolně studení a bledí. Postupně ztrácejí cit, méně se smějí a nepláčou. Nic z toho ale nevnímají. Jak, když nemají srdce. Lze jim pomoci jedině implantací živého srdce. Jenomže kdo má srdce nazbyt? – Anna Pleštilová, Ovoce Čok –

Chtěla jsem svou prací naším Srdcím, ač naivně, pomoci. Při hledání správné cesty, jsem nemohla jít jinou, než tou, která vede do dětství. Nelze najít jiný čas, kdy jsme nejbližší našemu „čistému“ srdci. Objeví se pouze v krátkém okamžiku narození, a poté se vrátí až v okamžiku smrti. Vždy v podobě bílého zářivého světla. DUHA, která vzniká díky světlu, to kouzlo, které jsme snad všichni jako malé děti konsternovaně sledovali, je zázrakem a nadějí, které by našim srdcím měly objekty připomenout. Protože zázraky se kolem nás dějí, jen nemáme pocit, že existují. Nevidíme je. (příloha 21–29)

„Neuvidíte-li zázraky a divy, neuvěříte. Přál bych si, abych se uměl dívat kolem sebe, abych viděl. Kéž bych svůj život zde, nebe a hvězdy, květiny a motýly vnímal jako

zázrak, jako něco nesamozřejmého, jako něco, co by nemuselo být.“ – Marek Orko Vácha, Kéž bych pod hvězdami dobře odtančil svůj tanec –

BÝT SOUČÁSTÍ

Samotné spojení slov – být něčeho součástí – vyzývá k otázkám. Čeho jsme součástí? Kam patříme? Kde jsme součástí? A proč? Celou práci jsem nazvala Svět ostrovů, protože naše já žije na mnoha „ostrovech“. Mají různé barvy a tvary. Nevidíme je. Cítíme je. Všechny naše ostrovy jsou součástí nás, a tím vytváří náš jedinečný svět. **(příloha 30–34)**

„Uvažujeme ve smyslu „plynutí času“, ale při zážitku blízké smrti jsem cítila, že čas prostě jen je a my se jím pohybujeme. Veškeré body v čase tedy nejenže existují zároveň, ale my se v onom jiném světě můžeme pohybovat rychleji, pomaleji, nebo také zpátky či dokonce do stran.“ – Moorjani Anita, Musela jsem zemřít –

ÚNOR 1948

Téma Únoru 1948 jsem dělala zpočátku s velkou nechutí. Vůbec jsem se jím nechtěla zabývat. Není hezké, co toto období přineslo. Naštěstí já osobně jsem v této době nežila a jsem za to velmi ráda. I proto se mi nelehce vžívalo do osudů lidí, kteří období po roce 1948 zažili. Z toho důvodu jsem se rozhodla vycházet z vlastní zkušeností, kdy jsem se pokusila zachytit své pocity, když mi je úzko a vše kolem se hroutí.

Ke zpracování jsem využila hlavně papír, který jsem navrstvený lisovala mezi dvěma válci. Tlak v papíru způsobil rozpadající se části, a tím se mi přesně podařilo najít cestu, jak své pocity zhmotnit. Pro jednotlivé „listy“ jsem vytvořila kovovou konstrukci, do které je lze variabilně umístit. Zároveň se tak objekty stanou nositelnými šperky. **(příloha 35–40)**

Modrá obloha mění se v prach.

Ty, kdo bojíš se v představivosti nekonečné planety, zemřeš.

SHRNUTÍ

Ráda pracuji s objektem v rovině osobního předmětu na pomezí šperku, ať už jako zdobného prvku člověka, nebo se subjektivním vyjádřením postoje k životu. Moment pomíjivosti lidského bytí mne více než fascinuje a jeho zachycení ve mě neustále vytváří opakovaný neklid.

TÉMA A DŮVOD JEHO VOLBY, CÍL PRÁCE

Výběr tématu, jehož obsahem je citát od P. Picassa: „Umění není pravda, ale lež, která umožňuje poznat pravdu“, byl snadnou volbou pro zpracování mé diplomové práce. Doslovně totiž vystihuje mé vnímání umění, jako média, skrze něž lze vyjádřit skryté vnitřní pravdy. Takové, které nelze vyjádřit slovy.

Obsah citátu vnímám pravděpodobně jiným způsobem, než jakým uvažoval právě sám Picasso. Jeho až doslovná výpověď pravdy, díky zachycení objektu z mnoha úhlů pohledu v jedné ploše, se jistě odklání lehce jiným směrem, než jakým se vydávám já osobně. Má cesta je více na metaforické až lehce duševní úrovni.

Úvodem bych ráda zmínila, že práce je doslovným výsledkem mého pobytu v ateliéru Kovu a šperku, a nejen v něm. V celém průběhu zpracovávání i jeho výsledku se prolínají významné okamžiky mého života, které jsem zpracovávala během bakalářského a magisterského studia. Proto jsem první kapitole věnovala více prostoru, než by se mohlo zdát nutným. Výsledkem je tak pro mě velmi osobní zpověď, avšak pochopitelná, bez vysvětlení, hlavně mne samotné. Avšak domnívám se, že by divák mohl prožívat při používání výsledných objektů podobné stavy a pocity, jako já, jen týkající se jeho života. Pevně v to věřím.

Ráda bych v této práci navázala především na svou předešlou práci „Svět ostrovů“ (příloha 30–34), a to v koncepční linii. V práci jsem se zabývala ukrytými světy kolem nás, které existují, jen my je bohužel nemůžeme spatřit. Vytváření známě–neznámého světa, pohled dál, pocit bytí i snění... Ano, ještě stále hledám.

Mým hlavním cílem se proto stalo vytvoření **OÁZY – místa, kde se dějí zázraky.**

PROCES PŘÍPRAVY, PROCES TVORBY

Záčátky jsou vždy těžké. Abych vůbec mohla splnit svůj cíl práce, musela jsem vkročit do sebe – své hlavy a hlavně svého srdce. Ano, jsou to slova silná a odvážná, ale strach často svazuje. Proto jsem se rozhodla, že pokud mám hledat pravdu, kterou chci ukázat, skrze zmíněnou lež v Picassově citátu, musím být upřímná, a to hlavně k sobě.

Aby mohla vzniknout pravdivá výpověď bylo potřeba si uvědomit, že jsem v poslední době ztratila svou „duševní oázu“, a právě tu musím najít. Důvod byl bolestivý, a i přesto, že každé další napsané písmeno bolí, je tak stěžejním bodem v procesu tvorby, proto ho nelze opomenout. Před rokem a půl jsem ztratila kus sebe, zemřel mi tatínek. Vznikla tak prázdná díra uvnitř mne, kterou stále nedokáži zaplnit. Stalo se tomu tak paradoxně s období, kdy jsem zpracovávala práci na téma Vztah. Kdy jako stěžejní podtéma jsem si zvolila Srdce, aniž bych tušila, co mě v závěru dokončování čeká. Tatínkovo srdce přestalo žít. Nečekaně tak přišlo tiché bolestivé prázdno. Práci jsem nakonec dokončila a považuji ji za práci, která mi dala hodně. Mimo jiné i směr tvorby do budoucna. Např. mě pohltila technika flocku, která na povrchu objektu vytvoří jemný semišový povrch. Okamžitý návrat do dětství mě asi nikdy nepřestane bavit. Proto jsem si i pro tuto práci zvolila právě povrchovou úpravu technikou flocku.

Dětství a jeho čistá radost ze dne, ať už je venku slunce, déšť, sníh, vítr,... cokoliv. Dítě je jednoduše šťastné, byť možná ani neví proč. Nepotřebuje si takové otázky vůbec pokládat. Ono prostě ví. A tato radost se nám v průběhu života nějak záhadně vytrácí. Neustále si stěžujeme, že je moc zima, nebo moc teplo, nebo prší, nebo... To by dítě nikdy nepocítilo, natož řeklo. Všechnu tu krásu každého ročního období mi připomněly knihy od Jana Vrby – Myslivcův rok (I-IV, Jaro, Léto, Podzim, Zima). Nejspíš bych s nimi nepřišla tak snadno do kontaktu, ale díky tomu, že můj tatínek byl myslivec, to bylo něco, co se mi s ním okamžitě spojí. V knihách je krásně popsáno, jak je příroda bohatá v každém ročním období a jak v ní probíhá spousta dějů ve dne v noci. Text je krásným a upřímným vyznáním autorovy lásky k přírodě.

Nevím, čím to je, ale každý myslivec vám potvrdí, že čím je starší, tím více a víc mu splývá pojem ticha s bělostnou celinou zasněženého kraje a hlavně s hloubkou

*zasněženého lesa. Myslivec zná les líp než kdokoli, a postřehuje-li nápadnost bílého zimního ticha, musí na něho působiti neobyčejně.*¹

Práci jsem proto rozdělila do 4 souborů, kdy každý symbolizuje jedno ze čtyř ročních období. Jednotlivé soubory jsou laděny do barev, které dané období vystihují.

Od doby, kdy se to prázdné temno uvnitř mne vytvořilo, hledám svou „duševní oázu“ a skrze to se dostávám ke své další práci. Na téma Symbol jsem zpracovávala TICHOU v propojení s VODOU. Vše jsem podrobně rozepsala již v první kapitole. Tehdejší princip vzniku tvarů, absolutně splňoval to, jakým směrem bych se i tentokrát chtěla ubírat. Svou klinou, tichou, příjemnou duševní oázu nacházím pod vodou, která se v mé předešlé práci stala stěžejní. Došla jsem k závěru, že pokud zázraky nevidíme, možná se nachází právě pod vodou. Jsou tam dobře ukryté, ale přesto existují. Proto se VODA stává ústředním pojítkem. Odlila jsem příjemné oblé tvary, po vzoru mé předešlé práce, kde mi je pomohla vytvořit voda. **(příloha 41 a 42)**

Postupně se tak dostávám k vysvětlení hlavního záměru, kterým je vytvoření **OÁZY – místa, kde se dějí zázraky**. Pro mě jsou oázami naše české rybníky. Vybrala jsem si ty pro mě nejdůležitější, a podle nich jsem si stylizací vytvořila obrys podstavy, kde jsou umístěny výsledné objekty. Vyřezala jsem je z březového dřeva, které má příjemnou a jemnou kresbu se světlou barevností. **(příloha 43–46)**

Prvním rybníkem je náš Čínovský rybník. Nachází se uprostřed lesa, kde jsem od malička trávil svůj čas. V jeho blízkosti je statek, kde bydleli babička s dědou. Je pro mě místem nejdůležitějším a přiřadila jsem mu JARO, které mám nejraději, protože vše se začíná znovu probouzet po zimním období klidu. Slunce nepálí, ale hladí. Vzduch květinově voní. A všichni se usmívají. **(příloha 47)**

Dalším je rybník Nový Borek (alias Šploucháček), u kterého jsme byli s rodiči na dovolené a mám na něj krásnou vzpomínku. Byla jsem ještě malá a plavala jsem s nafukovacími rukávky, protože jsem neuměla plavat. Mamka byla kousek od břehu a najednou přede mnou plavala úžovka. Vyděsila jsem se neuvěřitelně a najednou byla maminka strašidelně daleko. Zbytek dovolené jsme si už jen vyprávěli o úžovce Žofce. A poněvadž bylo léto, přiřadila jsem rybníku právě toto období. **(příloha 48)**

¹ VRBA, Jan. Myslivcův rok IV – Zima. Praha: Československý spisovatel, 1976. Úryvek ze strany 122.

Podzimem, se stal rybník Velký Blýskota. Zde se mi přihodilo velké dobrodružství. Blýskota byla vypuštěna a na povrchu se vytvořily „kry“ z bahna. Samozřejmě nás s kamarádkou nenapadlo nic lepšího než po nich skákat. Byla to zábava dokud jsem do bahna po pás nezapadla. Zpětně se bojím víc než tehdy, kdy to bylo hlavně dobrodružství. Období vypuštěných rybníků napovídá přiřazení podzimu. **(příloha 49)**

Zbývá už jen zima. Ta sice nemá tak silný příběh, ale i tak je to místo důležité. Zimou se stal rybník Buxin, kam jsme chodily jako děti bruslit. Popravdě mi to nikdy moc nešlo. Ale zima je mé druhé nejoblíbenější období v roce. **(příloha 50)**

Nepostradatelnou součástí je určitě variabilitnost objektů, kdy je vyžadován kontakt, při němž si lze jednotlivé objekty libovolně skládat a kombinovat. Věřím, že právě tento moment může diváka uvést do stavu pozitivních myšlenek, například i vzpomínek a probudí tak milé hřejivé pocity. Tuto variabilitu zajišťují krátké trubičky, které jsou zabudovány do podstavy i samotných objektů a díky spojovacím tyčinkám si je lze na sebe různě skládat. **(příloha 51)**

Součástí každého souboru je také šperk, který lze odebrat od celku a samostatně jej nosit jako náhrdelník. **(příloha 67–74)**

POPIS DÍLA A TECHNOLOGICKÁ SPECIFIKA

Výsledným dílem jsou 4 soubory objektů, kdy součástí každého souboru je šperk. Celá kolekce nese název OÁZA.

Co soubor, to jedna dřevěná podstava, která je ve stylizovaném tvaru plochy rybníku, kdy je každé z nich přiřazeno jedno roční období. Jsou vyřezány z březové překližky na lupénkové vykruzovací pile. Následně jsou do povrchu podstavy zabudovány krátké kovové trubičky, kdy zvoleným kovem se stala zlacená nebo stříbřená mosaz. Do každé trubičky lze vložit krátkou tyčinku, a tím vznikne možnost přichytit objekty k podstavě. Ty jsou taktéž ze zlacené nebo stříbřené mosazi.

Objekty, které lze variabilně umístit na dřevné plochy, jsem odlévala do forem vytvořených z Lukoprenu N Super, se kterým jsem pracovala již v předešlé tvorbě. Samotné objekty jsou odlity z hmoty Acrylic One, opracovány a následně povrchově upraveny technikou flocku.

LUKOPREN N SUPER

Dvousložkový silikonový kaučuk s nejnižší viskozitou, výbornou zatékavostí a věrností otisků. Využívá se převážně v defektoskopii a elektro-technice. ²

ACRYLIC ONE

Dvoukomponentní polymerační sádra, která se skládá ze sádrového základu a vodní akrylátové pryskyřice. Acrylic One je velmi tvrdá polymerační sádra, která se používá jak na výrobu soch a plastik, tak i např. na podpůrné formy. Acrylic One je velmi tvrdá hmota, která se používá jak na výrobu soch a plastik, tak i např. na podpůrné formy. ³

FLOCK

Flockování spočívá v elektrostatickém nanášení textilní stříže na lepidlem potažené plochy. Nanesený flock [flok] vytváří souvislou sametově hebkou vrstvu vláken se vzhledem jemného semiše. Textilní stříž lze technologií Flock nanášet na jakýkoliv materiál – kov, plast, gumu, dřevo, papír, sklo, polystyren, molitan aj. ⁴

² <https://www.lucebni.cz/Produkty/Lukopren%20N%20Super> (15. 4. 2018)

³ <https://www.silikonsyro.cz/levne-materialy/acrylic-one> (13. 4. 2018)

⁴ <http://www.flock3d.cz/> (13. 4. 2018)

PŘÍNOS PRÁCE PRO DANÝ OBOR

Za přínos považuji použití techniky flocku. Využívám jeho průhlednosti, a tím získávám jedinečnou škálu odstínů. Běžná škála odstínů je při této technice bohužel velmi omezená. Základní typy barev neumožňují „čisté“ pastelové tóny, lomených barev lze docílit jen smícháním dvou barev textilní stříže, čímž však vznikne melírovaný efekt.

Objevení tohoto zpracování mě opravdu více než potěšilo. Otevírají se tak nové možnosti barevnosti. Ve výsledném souboru jsem jistě nevyužila vše, co tato technika nabízí, což je určitě slabou stránkou. Bohužel časové možnosti byly neúprosné. Již se mohu jen těšit na další práci s touto pro mne fascinující technikou.

Za příjemný moment považuji variabilní možnosti proměny objektu při jeho jednoduchém přeskládání, kdy tak možnému majiteli vzniká nepřeborné množství různých objektů. Malým ozvláštňením každého souboru je objekt/šperk. Jehož odebráním z podstavy se stane tento objekt šperkem, který lze nosit jako náhrdelník. **(příloha 67–74)**

SEZNAM POUŽITÝCH ZDROJŮ

A) KNIŽNÍ A PERIODICKÁ LITERATURA

KŘÍŽOVÁ, Alena. Šperk od antiky po současnost. Praha: NLN – Nakladatelství Lidové noviny, 2015. ISBN 978-80-7422-311-2.

STEHLÍKOVÁ, Dana. Encyklopedie českého zlatnictví, stříbrnictví a klenotnictví. Praha: Libri, 2003. ISBN 80-85983-90-7.

ECO, Umberto. Dějiny krásy. Praha: Argo, 2005. ISBN 80-7203-677-7.

VRBA, Jan. Myslivcův rok I – Jaro. Praha: Československý spisovatel, 1976.

VRBA, Jan. Myslivcův rok II – Léto. Praha: Československý spisovatel, 1976.

VRBA, Jan. Myslivcův rok III – Podzim. Praha: Československý spisovatel, 1976.

VRBA, Jan. Myslivcův rok IV – Zima. Praha: Československý spisovatel, 1976.

B) INTERNETOVÉ ZDROJE

<https://citaty.net/autori/n-clark/> (8. 4. 2018)

<http://galeriekmocho.cz/prodej-del/jiri-kornatovsky/> (9. 4. 2018)

<https://galeriemiro.cz/artist/jiri-kornatovsky/> (9. 4. 2018)

<http://www.heatherhansen.net/> (9. 4. 2018)

<http://www.flock3d.cz/> (13. 4. 2018)

<https://www.silikonysro.cz/levne-materialy/acrylic-one> (13. 4. 2018)

<https://www.lucebni.cz/Produkty/Lukopren%20N%20Super> (15. 4. 2018)

<https://www.google.cz/maps/search/%C4%8Cinov,+Mysl%C3%ADv/@49.4362434,13.5907746,633m/data=!3m1!1e3?hl=cs> (20. 4. 2018)

<https://www.google.cz/maps/place/Nov%C3%BD+Borek/@49.6434766,12.7635198,733m/data=!3m2!1e3!4b1!4m5!3m4!1s0x470a9ff6480cd05d:0x6c379a83f2f68d5a!8m2!3d49.6429968!4d12.7659403?hl=cs> (20. 4. 2018)

<https://www.google.cz/maps/place/Velk%C3%BD+Bl%C3%BDskota/@49.3824799,13.6330664,369m/data=!3m2!1e3!4b1!4m5!3m4!1s0x470b26069779b369:0x7a5f73fa9681192f!8m2!3d49.3825244!4d13.6345082?hl=cs> (20. 4. 2018)

<https://mapy.cz/zakladni?x=13.6243015&y=49.3932307&z=17&base=ophoto&source=base&id=2031187&q=Buxin> (20. 4. 2018)

RESUMÉ

The subject of my thesis is based on Pablo Picasso's quote: "Art is not truth. Art is a lie that makes us realize the truth." This saying describes precisely how I see the art – as a media that could be used to express one's inner truths, that are otherwise verbally inexpressible. My explanation might differ from what Picasso himself meant to say. My understanding takes more metaphorical and a slightly spiritual path.

Conceptually, I based my work on my previous collection World Of Islands, where I explored hidden worlds surrounding us. They surely exist, but they are impossible to be seen. I am forming an expression of knowingly-unknown world, further vision, feelings of existence and dreaming...

Therefore, my main objective was to create **THE OASIS – the place where miracles may happen.**

Childhood with all its joy of every single day, be it sunny, rainy, snowy, windy... Children are just happy, even though they might not know the reason why. They do not even need to ask such questions. This pure joy seems to mysteriously fade away as we grow older. Suddenly, we start to complain. It's allegedly either too cold or too hot, too rainy or...

I was reminded of all the beauty of all seasons by Jan Vrba's books A Huntsman Year (Spring, Summer, Autumn, Winter). These books describe the changes of landscape in every single season, all the natural processes going on by days and nights. It's a beautiful and sincere confession of the author's love to nature.

Based on similar pattern, I divided my work in four collections symbolizing the four seasons of the year, toned in colours typical for each season.

I myself find my calm, silent, comfortable "spiritual oasis" under water. Maybe all those miracles just lay under water, out of our sight, well hidden, but still there, still close enough, within our reach. Water therefore became the linking substance of my work. Using water itself, I have cast rounded, tactile shapes, evoking all those secret little things we can find under the water surface.

And here comes the main goal of my work – to create THE OASIS. To me, oases are embodied by beautiful Czech ponds. I have selected four of those, that mean

the most to me and I have abstracted four figure silhouettes symbolizing each one of them, to serve as bases for the objects. I have carved the bases of birch wood, that is of delicate pattern and soft colour.

A vital part of the whole collection is variability. Using touch and feeling, one can combine and assemble the objects to the liking, using small metal tubes built in both the objects and the wooden bases. I believe this moment of being in touch with the objects is what can take the audience to a pleasant state of mind, memories and contemplation, evoking nice, heart-warming feelings.

Each collection is unique thanks to one piece of jewellery. By removing the object from the base, it reveals its decorative function and can be worn as a necklace.

SEZNAM PŘÍLOH

Příloha 1–3

Kluzurní práce na téma Povrch/PODSTATA, LS 2014

foto Jana Wimmerová

Příloha 4, 5

Bakalářská práce s názvem DECH, 2015

foto autor

Příloha 6–10

Bakalářská práce s názvem DECH, 2015

foto Taja Spassková

Příloha 11

Kluzurní práce na téma Symbol s názvem Ticho, ZS 2015/2016

foto Kateřina Dvořáková a Zuzana Fedorová

Příloha 12, 13

Kluzurní práce na téma Symbol s názvem Ticho, ZS 2015/2016

foto autor

Příloha 14

Inspirace Jiřím Kornatovským

Imaginace lidské duše

foto archiv Jiřího Kornatovského

Příloha 15

Inspirace Jiřím Kornatovským

foto Jan Dienstbier

Příloha 16, 17

Inspirace Heather Hansen

foto archiv Heather Hansen

Příloha 18–20

Kluzurní práce na téma Dech s názvem Zvláštní chvíle, LS 2016

foto Martin Šnajdr

Příloha 21–29

Kluzurní práce na téma Vztah s názvem Srdce, ZS 2016/2017

foto Martin Šnajdr

Příloha 30–34

Kluzurní práce na téma Být součástí s názvem Svět ostrovů, LS 2017

foto autor

Příloha 35–40

Klauzurní práce na téma Únor 1948 s názvem Rozklad, ZS 2017/2018

foto autor

Příloha 41–42

odlévání objektů/příprava pro flockování, oflockované objekty

foto autor

Příloha 43–46

řezání a broušení podstav z březové překližky

foto autor

Příloha 47–50

letecké mapy rybníků (podklady pro stylizované tvary podstav)

foto mapy Google a Seznam.cz

Příloha 51

nařezané mosazné trubičky a tyčinky/příprava před zlacením a stříbřením

foto autor

Příloha 52–55

OÁZA – Jaro

foto autor

Příloha 56–58

OÁZA – Léto

foto autor

Příloha 59–61

OÁZA – Podzim

foto autor

Příloha 62–66

OÁZA – Zima

foto autor

Příloha 67–74

náhrdelníky Jaro, Léto, Podzim, Zima

foto autor

Příloha 75

plakát OÁZA/OASIS ...místo, kde se dějí zázraky

foto autor

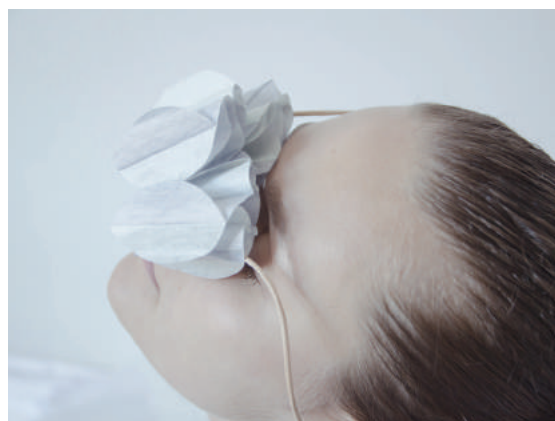
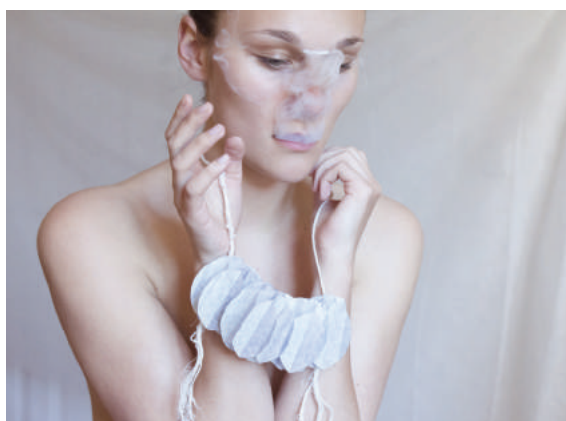
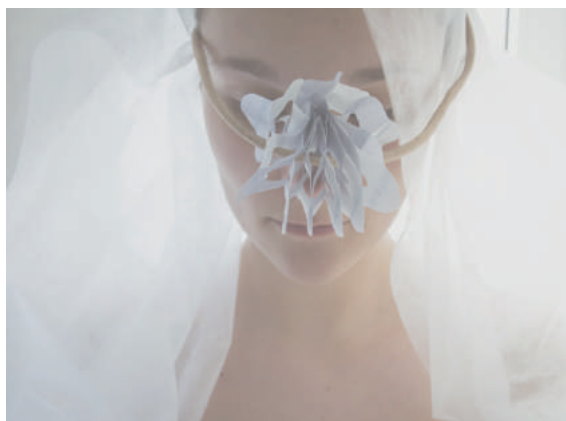

Příloha 1-3

foto Jana Wimmerová

Příloha 4, 5
foto autor

Příloha 6-10

foto Taja Spassková

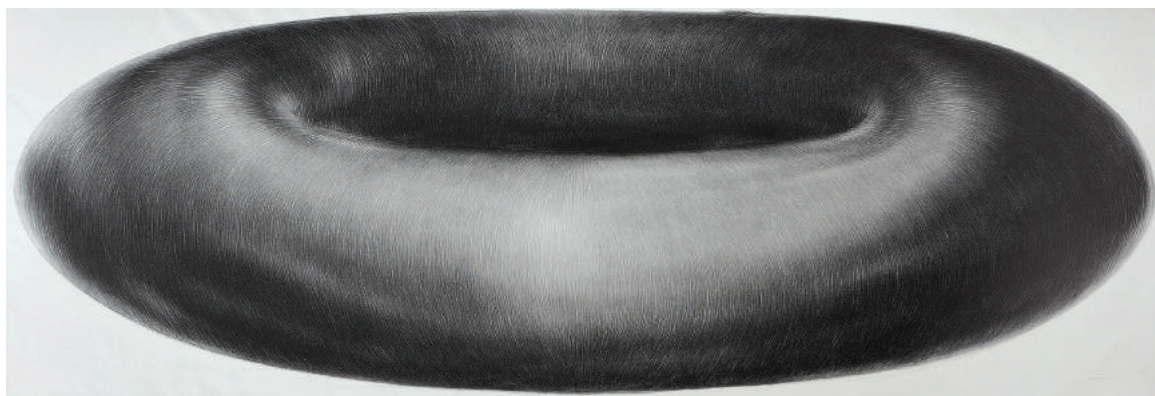

Příloha 11

foto Kateřina Dvořáková a Zuzana Fedorová

Příloha 12, 13

foto autor

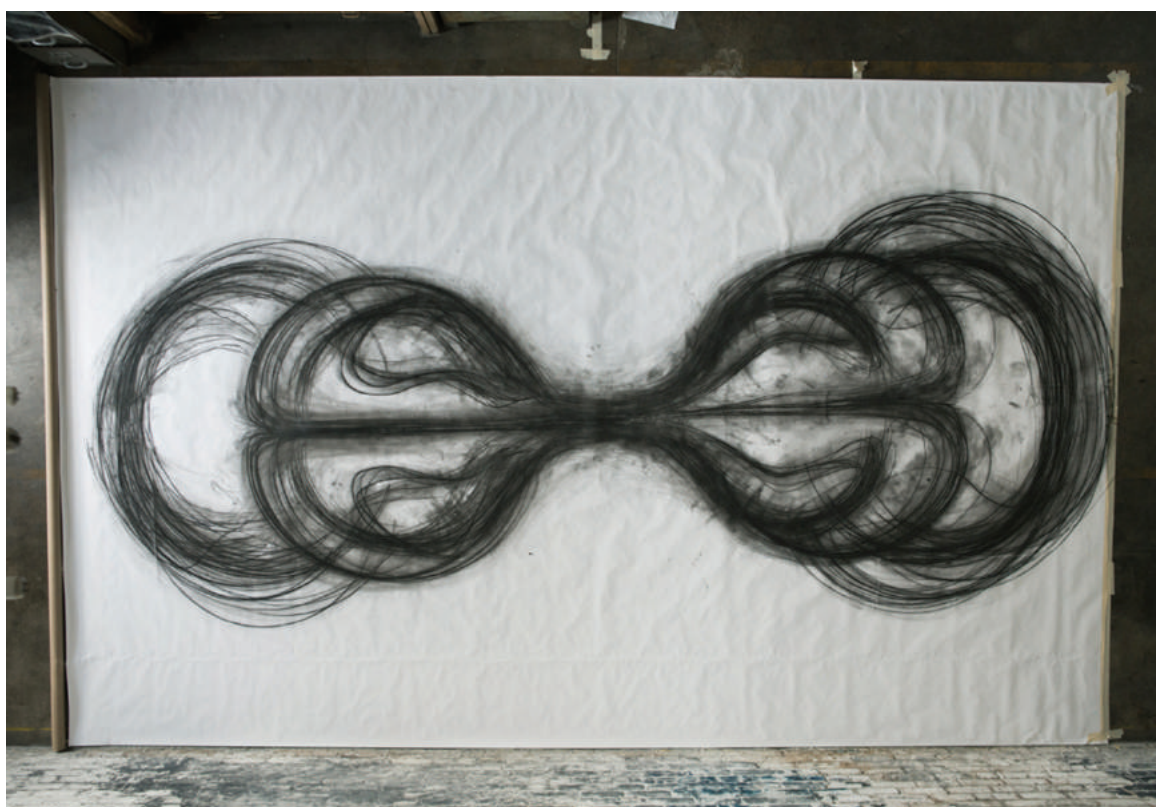

Příloha 14

foto archiv Jiřího Kornatovského

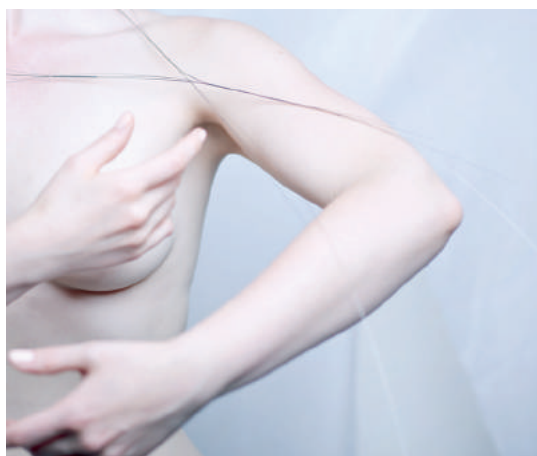
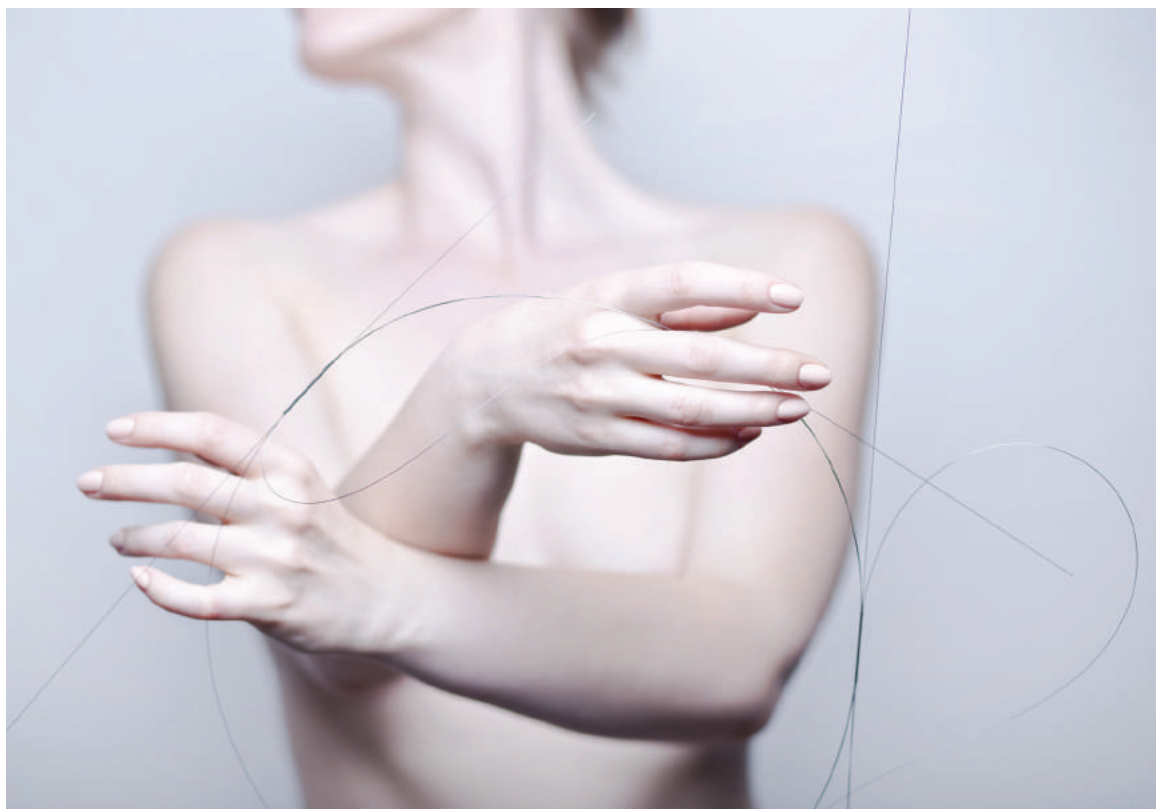
Příloha 15

foto Jan Dienstbier

Příloha 16, 17

foto archiv Heather Hansen

Příloha 18-20
foto Martin Šnajdr

Příloha 21-29
foto Martin Šnajdr

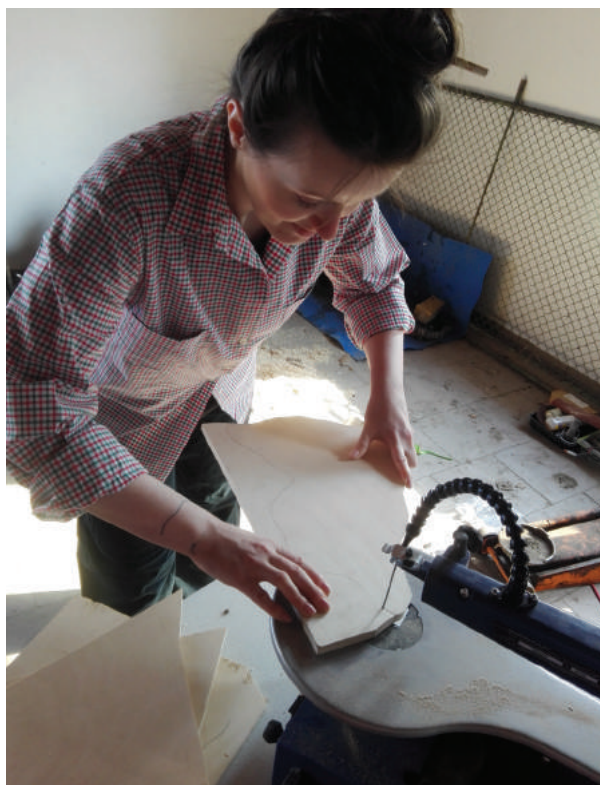
Příloha 30-34
foto autor

Příloha 35-40
foto autor

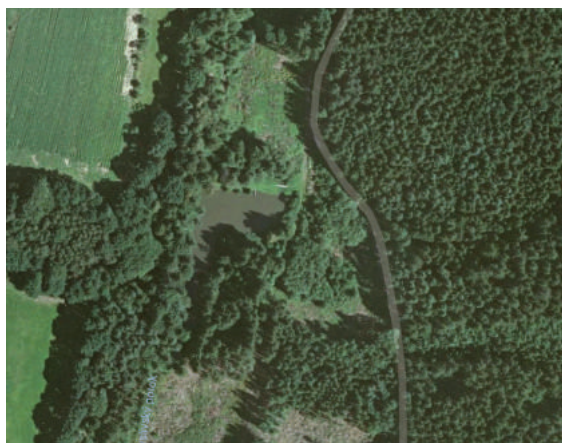

Příloha 41, 42
foto autor

Příloha 43-46

foto autor

Příloha 47-50

mapy Google a Seznam.cz

Příloha 51

foto autor

Příloha 52-55

foto autor

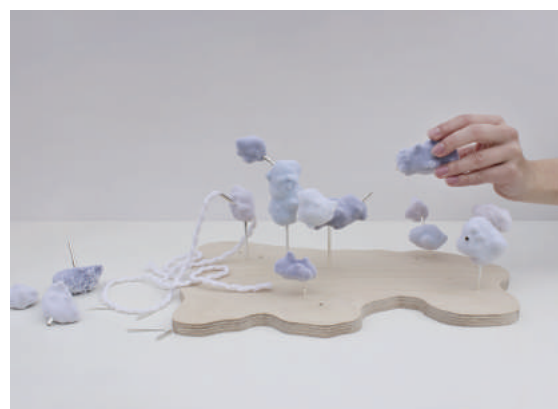
Příloha 56-58

foto autor

Příloha 59-61

foto autor

Příloha 62-66
foto autor

Příloha 67-70

foto autor

Příloha 71-74
foto autor

OÁZA | OASIS

...místo, kde se dějí zázraky

Příloha 75

foto autor